

Χριστούγεννα

με τον

Θοραφ!



Illustration



Ήταν παραμονή Χριστουγέννων και όλοι περίμεναν τον Άγιο Βασίλη.

Κόντευαν μεσάνυχτα και ο Άγιος Βασίλης με πολλή χαρά πήγε στο εργαστήρι του να τσεκάρει εάν όλα τα δώρα απ' τα καλά παιδιά είναι εκεί. Έλεγξε μια φορά και είδε ότι ένα δώρο έλειπε! Σκέφτηκε ότι μάλλον θα του ξέφυγε. Έτσι μέτρησε ξανά και ξανά και ξανά αλλά τίποτα! Έψαξε σε όλο του το σπίτι, σε όλο το χωριό, αλλά και πάλι τίποτα!

Το δώρο εκείνο ήταν για τη μικρή Λείλα που περίμενε πώς και πώς να της το φέρει ο Άγιος Βασίλης.



Η μικρή Λείλα δεν είχε πει στους γονείς της τι θα ήθελε για εκείνη τη χρονιά, επειδή αυτό που λαχταρούσε δεν ήταν παιχνίδι, αλλά ένα μικρό πουλάκι, κόκκινο σαν τη φωτιά!

Η Λείλα ζούσε σε ένα κάστρο στην Παραμυθούπολη. Η Παραμυθούπολη ήταν ένα μέρος με κατοίκους ήρωες από όλα τα παραμύθια που υπάρχουν : ζώα, πριγκίπισσες, μάγοι, νεράιδες, γοργόνες, τζίνι και άλλα πολλά. Οι γονείς της Λείλα ήταν οι βασιλιάδες της Παραμυθούπολης και η Λείλα πριγκίπισσα.

ΔΡΑΚΟΣ

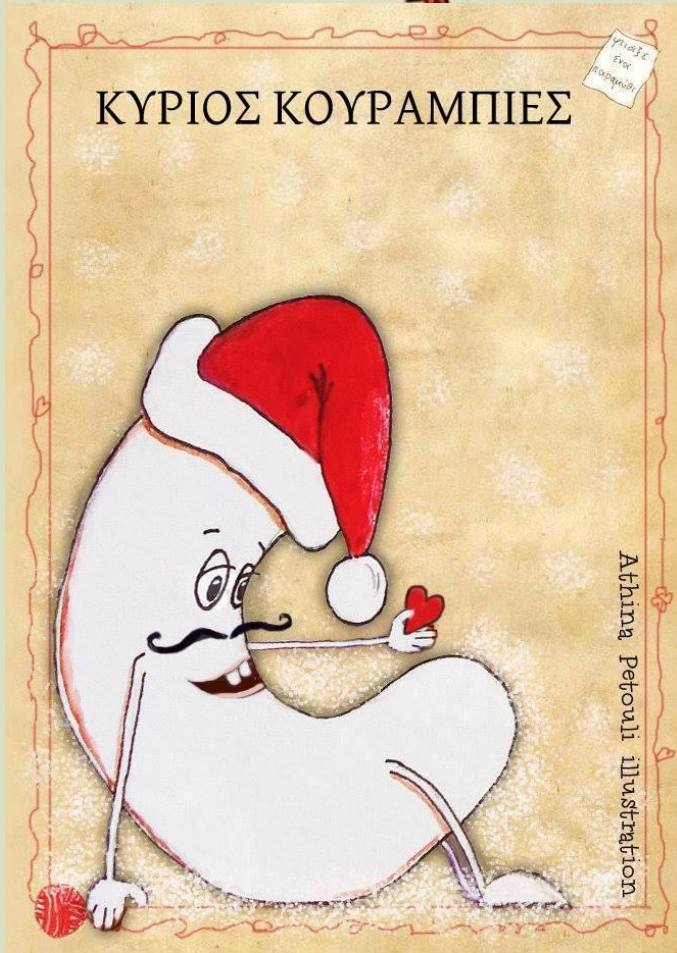


Πίσω στο χωριό του Άγιου Βασίλη, ο Άγιος Βασίλης φόρτωνε τα δώρα στο έλκηθρο μέχρι που... είδε κάτι πατημασιές.

Πήγε πιο κοντά για να δει καλύτερα και είδε ότι ήταν πατημασιές δράκου μαζί με λίγα κόκκινα φτερά. Τότε κοίταξε τον ουρανό, μήπως δει το δράκο και τι να δει! Τον Όσκαρ, το δράκο να κρατάει το δώρο της Λέιλα.

Ο Άγιος Βασίλης αναγνώρισε τον Όσκαρ απ' όταν ήταν μικρό δρακάκι και του πήγαινε δώρα. Ύστερα ανέβηκε στον πιο γρήγορο τάρανδο για να τον προλάβει, αλλά ήταν μάταιο. Ο Όσκαρ είχε εξαφανιστεί. Σκέφτηκε λοιπόν να παραδώσει πρώτα όλα τα δώρα και να αφήσει για το τέλος το δώρο της Λέιλα.





Αφού μοίρασε όλα τα δώρα, πήγε στο κάστρο της Παραμυθούπολης για να ξυπνήσει τη Λέιλα και να την πάρει μαζί του.

Μόλις ξύπνησε η Λέιλα, εμφανίστηκαν δύο ποντικάκια: ο Τσιπ και ο Τσακ που κρατούσαν ένα σακουλάκι με μαγική χρυσόσκονη, την οποία την είχαν μαζέψει από το εργαστήρι του μάγου Μέρλιν της Παραμυθούπολης. Τα ποντίκια τους είχαν υποσχεθεί ότι θα τους βοηθήσουν με το πρόβλημά τους, αν τους δώσουν μερικούς κουραμπιέδες.



Συμφώνησαν λοιπόν και ανέβηκαν όλοι στο έλκηθρο του Άγιου Βασίλη. Όμως η Λέιλα και ο Άγιος Βασίλης δεν καταλάβαιναν πώς θα έλυνε το πρόβλημά τους ένα σακουλάκι χρυσόσκονη. Ο Τσιπ και ο Τσακ τους εξήγησαν πώς πρέπει να την χρησιμοποιήσουν. Τους είπαν δηλαδή, να πάρουν λίγη στη χούφτα τους, να τη ρίξουν ψηλά και μόνο με τη σκέψη του ατόμου που θέλουν να βρουνε... η χρυσόσκονη θα τους πήγαινε εκεί σε χρόνο μηδέν!

Το έκαναν λοιπόν αυτό που τους είπαν τα ποντικάκια και βρέθηκαν σε μια σκοτεινή σπηλιά έξω από την Παραμυθούπολη. Μπήκαν μέσα και τι να δουν!

Τον Όσκαρ το δράκο να ταΐζει το μικρό, κόκκινο πουλάκι!

Ο Όσκαρ έδωσε αμέσως πίσω το πουλάκι. Δεν είχε καταλάβει πόσο μεγάλο πρόβλημα είχε προκαλέσει. Τους είπε επίσης ότι το έκανε αυτό γιατί ήθελε έναν φίλο για να τον αγαπάει και να τον φροντίζει και να τον αγαπάει και αυτός. Διάλεξε το πουλάκι αυτό, μιας και τα πουλάκια τον συμπαθούσαν, αφού στην Παραμυθούπολη κανείς δεν ήθελε να κάνει παρέα στον Όσκαρ. Αυτό συνέβαινε γιατί στο παραμύθι του ήταν ο κακός δράκος Όσκαρ και όλοι νόμιζαν ότι θα τους κάνει κακό. Όμως αυτός είχε αγνή ψυχή και τώρα το κατάλαβαν όλοι.





Ο Άγιος Βασίλης, η Λέιλα και τα ποντικάκια, χωρίς να το σκεφτούν, του ζήτησαν να γίνουν φίλοι. Ο Όσκαρ πήγε να μείνει στο σπίτι του Άγιου Βασίλη και να δουλεύει με τα ξωτικά. Έγινε ο πιο πιστός και εργατικός βοηθός του!

e-daskala mou

Συγγραφέας:
Γεωργία Νίκου